

The Beast (La bestia)

Títol original: *La Bête (The Beast)* **Direcció i guió:** Bertrand Bonello **País:** França
Durada: 146 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama romàntic **Interpretació:** Léa Seydoux,
George MacKay, Guslagie Malanda... **Música:** Bertrand Bonello, Anna Bonello
Fotografia: Josée Deshaies **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:**
27/03/2024

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol

SINOPSI

En un futur proper dominat per la intel·ligència artificial (IA), les emocions humanes han esdevingut un perill. Per desfer-se'n, la Gabrielle ha de purificar el seu codi genètic tornant a les seves vides passades. Allí es retroba amb el Louis, el seu antic xicot. Però la por l'envaeix i pressent que s'acosta una catàstrofe. (Sensacine)

CRÍTICA

03/09/2023 - VENÈCIA 2023: Bertrand Bonello signa una pel·lícula extraordinària, potent, subjugant i crítica, que vaga pels passadissos del temps seguint la sempre carismàtica Léa Seydoux

"M'he passat la vida pensant en coses que no podia explicar. És difícil posar paraules als sentiments". L'ànima, el coneixement, la psique, els contrastos violents entre la foscor i la llum, les premonicions, la por, el dolor, les eleccions i les no eleccions, però també la bellesa, la recerca d'una mena de perfecció i coneixement profund d'un mateix i del món. **Bertrand Bonello** ja havia explorat tots aquests temes, i molts més, en les seves vuit pel·lícules anteriors, marcades pel seu risc artístic i per una fosca ostentació a mig camí entre l'existencialisme i la set de transcendència. Amb **The Beast (La bestia)**, presentada en competició a la 80a edició del **Festival de Venècia**, el cineasta francès realitza una síntesi fascinant i excepcional de totes les seves passions existencials i esotèriques. Bonello signa una obra major, una fabulosa barreja de gèneres amb una gran riquesa formal i conceptual que fa pensar molt, mentre s'esforça per ser "accessible" a primera vista. Es tracta d'un flux subjugant per a l'espectador, que segueix la trajectòria a través del temps de la seva protagonista, meravellosament interpretada per **Léa Seydoux**.

"És difícil conèixer els graus de la realitat", "depèn de com la interpretis i del que en facis". Igual que aquests dos exemples de diàleg, **La Bête** és el tipus de pel·lícula els misteris de la qual és millor no desvelar, per l'ampli marge que deixa a la percepció. N'hi ha prou amb dir que la trama navega entre tres èpoques: 1910, on acompanyem una dona casada, propietària d'una fàbrica de nines, durant la gran inundació de París; 2014, on una actriu buscant audicions a Califòrnia es creua amb un assassí de dones (inspirat directament en el cas d'**Elliot Rodger**), i 2044, en un món asèptic controlat per la intel·ligència artificial, on l'esborrament dels afectes humans permet accedir a millors feines, així com a la possibilitat de submergir-se en les vides passades per eliminar traumes. Aquests tres marcs temporals s'entrellacen de forma circular, ressonant i subtilment repetitiva al voltant dels motius de la condició humana: la recerca de l'amor (la pel·lícula és una adaptació molt lliure de *La bestia en la jungla* de **Henry James**, on **George MacKay** també es mou a través del temps interpretant tres papers), la por a allò desconegut, al futur i a la mort.

Acceptant plenament el caràcter "d'experiència particular" que defineix la seva pel·lícula, Bonello desplega els seus immensos talents formals com a artesà-artista per teixir la seva narració fractal i donar una dimensió molt física i realista a un món irreal, com si ens precipitéssim en una esquerra que suprimeix els temps, o fins i tot en un estat de somni *post mortem* o en un curtcircuit de clarividència. **The Beast (La bestia)** resulta alhora perfectament directa en les seves aventures (el retrat d'una dona que balla entre allò únic i allò múltiple), profundament metafísica en els seus suggeriments i un mirall del caos organitzat que amenaça la humanitat. Es tracta d'un viatge cinematogràfic, una immersió hipnòtica de primer nivell on suren els esperits d'artistes com Lynch, Ophüls i Kubrick. Per apreciar plenament aquesta extraordinària joia, "n'hi ha prou amb tancar els ulls i tornar-los a obrir".

Fabien Lemercier – cineuropa.org